

>Osrednje literarno doživetje pričajoče številke Problemov prinaša bralcu prepesnitev poeme »Burnt Norton« iz »Štirih kvartetov« T. S. Eliota: zaradi Eliota samega seveda, ki je zнал svojo metafizično misel o času in brezčasju ter človeku in izvenčloveku v njem domisliti do čistega čustvenega in celo čutnega zamaknjenja, ter po odločajoči zaslugi prevajalca Vena Tauferja, ki je to zmogel do estetsko učinkovite mere ponoviti v slovenščini. Večja ali manjša stopnja subjektivnosti pri razumevanju Eliotove nadrealistične pesniške besede je neogibna in celo nujna, če naj bo prevod pesnitve s pesniškimi karakteristikami izvirnika. Slednje se je Tauferju posrečilo še toliko izraziteje — ob prevodu iste pesnitve izpod peresa Francega Pibernika v zadnji številki »Dialogov« (No, Sodobnost se je celo spremenila v Dialoge!)

Kaj naj zapišemo ob tako visoki stopnji literarne občutljivosti in kritične objektivnosti Jožeta Snoja? Človek lahko samo prilagodi star pregovor današnjim razmeram: Povej mi, v katero revijo pišeš, pa ti bo Snoj povedal, kakšna je tvoja cena.

Ur.

N A P R E D E K

Nekoč so se lotevali Problemov
ti nadkranjski kritični nadliterati,
sedaj pa so, kot čujemo in vemo,
jeli Probleme tudi reševati.

M a t e j B o r

E P I G R A M Č E K

Čeprav njegove igre ne poznam,
vseeno vam napišem epigram,
namesto da napisal bi kak člančič:
ne Makro Cankar, le Mikro Župančič.

M a t e j B o r